

La reforma de Bellesguard es dilatarà dos anys més
Estudis jurídics demanats per la Generalitat i l'ajuntament endarrerixen el projecte. ►► BARCELONA 33

Bono homenatja una monja

L'esquerra critica la instal·lació d'una placa al Congrés a una religiosa empresonada en la guerra civil. ►► POLÍTICA 19

Dura crítica fiscal contra Farreres

L'exconseller va atribuir entre llàgrimes l'acusació de presumpte desviament de fons públics a la voluntat d'«erosió política». ►► POLÍTICA 20

Van Nistelrooy, adéu a la Lliga

El jugador del Reial Madrid es perdrà tota la temporada per una lesió mentre puja la tensió a la plantilla després dels últims mals resultats de l'equip. ►► ESPORTS 60

La sort

ONCE 7/39 > 13 NOV.
5-15-17-26-29-34-39
R: 6
ONCE > 13 NOVEMBRE
37.889
PRIMITIVA > 13 NOV.
2 - 5 - 7 - 16 - 19 - 32
C: 23 R: 7
LOTERIA NACIONAL
> 13 NOVEMBRE
Primer premi: 50.967
Segon premi: 15.909
TRIO > 13 NOVEMBRE
828
►► PÀGINES 40 i 48

el Periódico

www.elperiodico.cat ISSN 1578-746X
Ediciones Primera Plana SA. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions: 902 45 45 14. Atenció al lector: 902 100 575.
Ediciones Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i
qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans
de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.
Difusió controlada per l'OJD. Any XXXI. Número 10.697. D.L.: B 36.860 - 1978

L'entrevista

Ofelia Sala Soprano És Susanna a *Le nozze di Figaro* que Lluís Pasqual acaba d'estrenar al Liceu. Els que en saben asseguren que aquesta valenciana és una de les grans veus peninsulars del segle XXI.

«Canto amb tot el cos»

NÚRIA NAVARRO

-Diuen que vostè és l'antidiva.
-Això diuen? Jo tinc una feina molt especial, però això no em fa especial com a persona. Darrere meu hi ha un gran equip. Hi ha el director d'escena, el director musical, la gent de vestuari...
-¿Què hi ha de les travetes i de les punyalades per l'esquena?
-iS'han fet massa pel·lícules! La veritat és que som un grup de gent molt jove i molt activa. Cadascú es concentra en la seva feina i no tenim ni temps ni ganes per fer res més. Jo fins i tot tinc amics a l'òpera.
-¿I els admiradors? ¿Encara regalen flors, brillants, illes al Jònic?
-Flors, sí. I s'agraeixen molt. Però sóc molt conscient que aquesta feina meua és tan especial com la del cirurgià que fa un triple bypass o el de l'arquitecte que construeix un edifici bonic.
-La veu és un do.
-És un do molt treballat. Jo toco el piano d'ençà que tenia 4 anys i canto en cors infantils des que tinc memòria.
-Hi ha molts cantants valencians. ¿Deu ser per les taronges?
-Ivés a saber! València té una tradició coral i de bandes de música molt gran. Un gran percentatge de nens estudien música després de l'escola. Allà és on un s'adona de la veu que té. Als 14 anys vaig tenir molt clar

que només em volia dedicar a la música.

-¿Li van fer costat a casa?
-Els meus pares, tots dos professors, es van preocupar d'ampliar la nostra formació cultural. Després hi va haver un parell de concerts que van portar cap al cant.

-¿La vida?
-Vaig guanyar el concurs nacional de Joventuts Musicals, a Girona, a principis dels anys 90. Fins aleshores cantava per absoluta passió.

-¿Vostè des d'on canta?
-Canto amb tot el cos. Importa la posició dels peus, del cap, de l'abdomen... És una coordinació perfecta de tota la musculatura, de totes les caixes de resonància. El millor que pot passar és que la gent es pensi que no fas res, que tot és fàcil. A més a més, cada teatre té la seva ànima, la seva forma de treballar. Crec que tinc una capacitat de supervivència molt bona.

-¿Zero galls?
-Algún sempre cau, ha, ha. Hi ha dies que no estàs del tot bé. Llavors, has de recórrer a la tècnica. Sempre té la jugues, perquè ets una persona, no una màquina. És una qüestió d'equilibri.

-¿Arribar-hi és difícil?
-És dur. No depèn només de la veu. També dels nervis, de saber fer teatre, de la disciplina per portar una llarga carrera. S'ha d'estudiar molt. Però es pot estudiar tot el dia i no arribar-hi. A més, hi ha la soledat. S'ha de saber portar. Et pots passar sis mesos fora de casa, la família ho ha

L'antidiva

És aplicada, riallera, d'una humilitat desarmant. Viu per a la música. Ofelia Sala va néixer i es va educar a València, i va ampliar estudis d'òpera i lied a Munic. Havia de ser pianista fins que «la vida» la va portar al cant. Ha treballat en teatres com el Metropolitan Opera House de Nova York, l'Scala de Milà, la Deutsche Oper de Berlín i el Théâtre Châtelet de París, i ha estat dirigida per les batutes de Lorin Maazel, Neville Marriner i Riccardo Muti. Està casada i és mare d'una nena.

d'entendre i no pots permetre't baixades de moral.

-¿Hi ha un moment en què un diu: «Ja està»?
-Jo sempre estic a la recerca, no o més tècnica, sinó també artística.

-¿Vostè com sona?
-Jo només sé com sono des de dins. I em sento de manera crítica.

-Hi ha qui opina que l'òpera és una cosa anacrònica.

-Iper ser anacrònica, les 15 funcions de *Les noces de Figaro* del Liceu estan totes plenes! Una òpera no omple 15 vegades el Palau Sant Jordi, és veritat, però hi ha un públic fidel, coneixedor del repertori, molt apassionat. A més, vivim una etapa de renovació. S'adapten les velles propostes a un llenguatge més actual. I també hi ha el compromís.

-¿Quin compromís?
-A través de la ploma, la partitura o la tela es mou el pensament. La música pot unir, mobilitzar, treure sentiments positius. Si no existís l'art, el món seria molt pitjor del que és.

-¿L'òpera és l'art total?
-És un espectacle molt complet, molt.

-«És l'únic en què la gent es baralla per un si bemoll», diu Pasqual.
-Ha, ha. L'òpera mou passions. I es noten. Surts a escenari i al cap d'un segon t'adones de com està anant. Hi ha una energia que es mou de l'escenari al pati de butaques i del pati a l'orquestra... Surts i tots els ulls i les orelles, ipfuuum!, es concentren en tu. iÉs una experiència vital for-tíssima!

-¿Similar a parir?
-Iparir és incomparable! Ser mare m'ha portat una pau interior molt, molt gran.

-Doncs l'habitual és caure en braços de l'estrès.
-Ha, ha. És difícil organitzar l'any, però quan ho has aconseguit, et prens la vida d'una altra manera. ¿Sap què li dic? Que la vida és la recerca constant d'equilibri. Això és. ■

Set x set

Màrius i Oriol

¿Per a què serveix escriure? Vull dir: ¿quin és l'interès ocult que persegueix l'escriptor quan publica un llibre? ¿Adquirir un cert prestigi, satisfer el seu ego? ¿Aconseguir grans beneficis, suculents contractes, sortir a la tele? ¿Per a què serveix de debò escriure un llibre? ¿Per conèixer-se un mateix? ¿Per lligar, com va dir aquell, com han repetit tants? I el lector, ¿què hi va a buscar en el llibre? ¿Distracció, coneixement, satisfacció dels seus instints, capitals o venials? Em faig totes aquestes preguntes, i moltes més, després d'haver llegit dos amics meus, **Màrius Serra** i **Oriol Izquierdo**. El primer ha publicat el que ell mateix anomena un llibre sense ficció; el segon, un poemari. Tots dos estan afectats per una malaltia terrible d'un fill i una filla, respectivament. Els estalviaré ara els detalls d'uns llibres que parlen precisament del procés d'aquesta malaltia o del final irremissible, anunciant.

Aquest no és un article de col·leguisme, per dir que bons que són tots dos, i la fermesa que tenen i tots aquests romanços que se li suposen a un amic que vol exaltar els seus. Aquest és un article que parla de literatura. Tots dos, enfrontats a la prova més difícil, al compromís més radical, responen amb les paraules. Per descomptat que escriure serveix per reflexionar i per conèixer-se. Però ells van més enllà. Escriure és ser fidel a una llengua, és formalitzar, reduir l'experiència a un marc. ¿Per a què serveix? No ho sé.

Sé per a què serveix ser lector d'aquests dos: per ser més savi, per plorar, per pensar en la pietat i per adonarte que la literatura proporciona plaer i dolor al mateix temps.